

hvori den er fremtraadt fra det forenede Venstre. Dette er vel ikke den „rigtige“ Parlamentarisme, men De ville have Ret til at spænde Ben for ethvert Ministerium, uden at de paa den anden Side ville have den Forpligtelse, som maa være knyttet dertil, nemlig at danne en Regjering. Men dernæst sige De, at De tvivle om, at jeg endda vilde hylde Parlamentarismen, men dette kan der ikke være Tvivl om. Sagen er den, at man efter min Mening hylber den ulloge Doktrin, som ikke tager Hensyn til, hvorvidt en Ide eller en Grundsaetning rimeligvis kan gennemføres til en given Tid. Jeg er fuldstaendig enig med den ærede Forslagsstiller i, at det forenede Venstre haade „kvantitativt og kvalitativt“ savner Evne til at danne en Regjering, og dette er Grunden, hvorfor jeg ikke kan gaa med til den „rigtige“ Parlamentarisme. Gud bevare os for den, naar den ikke kan iwaerkfattes mere tilfredsstillende, end den kan under det naervarende Flertal; men mød med et andet Flertal, som kan gjøre Fyldest i „kvalitativ og i kvantitativ“ Henseende, saa kan Ingen være en ivrigere Tilhænger af Parlamentarismen end jeg! Det er netop det Mislige ved de Herrers Stilling, at de raabe paa Gjennemførelsen af Noget, som de savne Evne til virkelig at gennemføre. Jeg vil ikke sige, at Parlamentarismen gaar igjen i Adressen, men den gaar i alt Fald i Svøne deri, især i den Skikkelse, hvori den foreligger i det oprindelige Adresseforslag, men ikke saa meget i Vindringsforslaget. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds talte om, at det, som det forenede Venstre egentlig vilde, var Forsønlighed; han turde indestaa for, at det var Forsønlighed og Haandskræftning og deslige. Ja, Herre Gud, ville de ærede Medlemmer Forsønlighed, saa vise de den ikke over for os, Mindretallet i Thinget, men over for dem, der have Forsønlighed behøv fra de Herrers Side, nemlig over for Regjeringen! Saa er det Hele gjort, saa behøves ikke Adressen. Nei, var der virkelig Forsønlighed fra det forenede Venstres Side, saa var Adressen overflødig, saa vilde paa Diebliffet, mine Herre — derfor borger Regjeringens Inpdekommenhed os — at Strid og Spænding være løst. Der behøves ikke Andet end en Smule virkelig Haandskræftning i Praxis fra deres Side. Det ærede Medlem, jeg sigter til, fremkom med en Theori, en Slags theoretisk Haandskræftning; han indestod for, at, naar virkelig det skete, som Adressen tilsigtede, vilde der komme Fred og Ro og Enighed her i Landet. Dette minder mig om, hvad der stod i et fransk Blad, da Talen var om at vælge MacMahon for 7 Aar til Præsident. Bladet sagde lidt ondskabsfuldt, men jeg siger det meget mildt og uskyldigt: Være vi kunde faae MacMahon udnævnt til Præsident paa 7 Aar, saa fik vi sagten Fred og Ro i Frankrig i 14 Dage. Man ser, at Bladet var meget nøisomt, som jeg da ogsaa er. Men jeg frygter næsten for, at det

vilde gaa omtrent paa samme Maade i Danmark, naar vi fik iwaerkfat, hvad de Herre tilsigte med Adressen: vi vilde faae Ro — jeg vil ikke sige i 14 Dage, men i en lille Uge — og saa vilde Forsøningen gaa samme Vej, som den hidtil er gaaet. Det er i al Fald min Overbevisning, og det Samme troede ligeledes det ærede Medlem fra Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Scavenius), hvis Standpunkt jeg iøvrigt i mange Punkter kan forstaa. Naar jeg var saa modig, at jeg turde modtage en mere konservativ Regjering, vilde jeg maaffke staa paa samme Standpunkt som han. Men nu er der det Markværdige i, hvad der skiller os ad, at de, der ville have en radikal, og de der ville have en konservativ Regjering, række hinanden Haanden, men de, der ville have en jævn Fremskridts Regjering, de faae Intet at sige. (Scavenius: De kunne ikke komme frem med den Regjering, de have.) Det har det ærede Medlem Ret i; vi kunne ikke komme frem med den Regjering, vi have, fordi der bestaaer, efter hvad vi høre — hvilket jeg for Næsten for længe siden har vidst, — en personlig Mistillid, et personligt Nag. Det er Sagen. Men jeg vil sige, at den Slags Mistæmning er utilbørlig, med mindre der fremkommer bestemte Ting, der angive Grundene, hvorfor den næres. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger) har derfor ogsaa paalaagt dem at begrunde deres Paastande og vise, at der er tilstrækkelige Grunde for en saadan afgjørende Mistæmning mod Regjeringen; det skulde rigtignok være mod Grundsaetningerne og ikke mod Personerne. Jeg siger, at den Regjering vil tabe betydelig i Agtelse hos Mænd — jeg siger ikke hos Mandfolk eller Kvindfolk, men jeg siger hos Mænd — der vilde vige Nadsen, naar man ikke trostede sig til at veie og finde for let dens Grundsaetninger, men kun dens Personers større eller mindre Eftværdighed. Thi dette er utilbørligt fra Flertallets Side. Det er dette, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds kalder at være neutral: at stemme for denne Adresse. Jeg veed ikke, hvorledes man stærkere kunde tage Parti for den ene Side heri Thinget, med hvilken der savnes den ønskede Samvirken. Jeg skal slutte med en Bemærkning til det ærede Medlem for Aarhus 1ste Valgkreds (Winther). Han kom med et helt Litani ikke over Regjeringens Stemme Handlinger, ikke over, hvad Stygt og Urigtigt den have gjort, men over, hvad Godt den har undladt at gjøre. Dette viser tildels Rigtigheden af det ærede Medlems Udtalelser om, at det er de ubehagelige Personer og ingenlunde de urigtige Grundsaetninger, hvorom Striden dreier sig; thi den Dom, han fældede over, hvad Regjeringen havde forført i Retning af Opfyldelsen af Grundlovens Løfteparagrafer, hiler jo paa alle de foregaaende Ministerier. Det er nemlig saa ofte bleven udtalt her, mine Herre, at i de første 14—15 Aar efter